

CONFERENȚIAR DR. FARM. NADEJDA CIOBANU (1967-2013) ÎN MEMORIA MEA

Era 21 Iunie, Solstițiul de vară 2013. Un telefon primit de la o colegă, cade ca un trăznet: A murit D-mna Conf. Nadejda Ciobanu!

Nu! Nu pot să cred! Dar...natura este implacabilă! Nu înțeleg de ce? Oare de ce a hotărât Creatorul așa?

Încerc să-mi adun gândurile. După 1990, o prezență optimistă, o colegă de dincolo de Prut, ne este alături la Reuniuni, Congrese, Colocvii, Simpozioane și alte manifestări științifice cu participare internațională, în diferite colțuri ale României. Avem impresia că totdeauna am fost împreună.

Un glas dulce, ușoare mlădieri ale vocii, ne prezintă lucrări documentate, cu date și precizări necunoscute nouă, cei de dincoace de Prut. Ne vedeam des și am ajuns și eu la Chișinău, de câteva ori.

Întâmplător sau nu, la unele manifestări științifice, am prezentat viața unor foști colegi de muncă, născuți în Basarabia, dar care au ajuns în România la vârsta de 13-18 ani, au studiat alături de noi și au contribuit la realizarea și promovarea unor medicamente românești.

Cu ochi strălucitori, fața zâmbitoare, **Nadiușa** (Nadejda, căci despre D-sa este vorba), dorește să știe orice amănunte despre frații basarabeni, care au trăit și muncit în România. Răspund solicitării colegei Nadejda, cu privire la viața și activitatea celor 15-18 cercetători basarabeni cu care am lucrat în România.

Am cunoscut familia D-mnei Conf. Nadejda Ciobanu, o familie unită, iubitoare, din care trei membri lucrează în domeniul farmaceutic: fiica – farmacistă, moștenește sensibilitatea mamei; un fiu farmacist, „șoferul nostru special” când suntem la Chișinău; băieții Nadejdei îmi amintesc de „Frații Jderi” descriși de Mihail Sadoveanu.

La Facultatea de Farmacie din Chișinău, în Biroul Nadiușei, o serie de fotografii ne relevă viața de familie a acestei minunate colege, care se bucura de prezența nepoților, copiilor, soțului – un intelectual care o iubea și o înțelegea întotdeauna.

La Societatea Română de Istoria Farmaciei, în București, s-a realizat o legătură de suflet între basarabeni, care nu se cunoșteau până atunci. Era a XXI-a Reuniune, în Octombrie 2012, la care primul invitat de onoare a fost Academician Prof. Dr. Gleb Drăgan, Președintele Diviziei de Istoria Științei (DIS) a CRIFST (Comitetul Român de Istoria și Filozofia Științei și Tehnicii), din cadrul Academiei Române. Fiind de vârstă nonagenar, D-l Acad. întârzie puțin și scuzându-se, ne anunță că „nu crede va putea rămâne prea mult cu noi”.

În pauza obișnuită, într-o cameră alăturată Sălii de Conferințe, D-l Academician se manifestă neliniștit și întreabă: Unde sunt Basarabeni mei? Nu-i mai văd! Din Sala de Conferințe, o aducem pe Nadejda, cu fața blândă, surâzătoare, însoțită de ceilalți basarabeni, care s-au întreținut îndelung cu D-l Academician.

Bucuria de a cunoaște basarabeni, cadre didactice (Prof. Dr. Vladimir Safta, Conf. Nadejda Ciobanu) și discipolii lor, studenți, doctoranzi, a fost atât de neașteptată și bine venită pentru D-l Acad., încât a anulat alte întâlniri programate anterior și a fost alături de noi până seara, inclusiv la masa festivă.

O singură dată l-am mai văzut atât de fericit pe D-l Acad., în ziua în care, după nenumărați ani și-a revăzut fratele geamăn, Boris. Fratele, este în prezent Academician în Ucraina, cu numele Boris Draganovici.

Revenind la Nadejda, constatăm că totdeauna este însoțită de tineri, ca o soră mai mare, un model de viață pentru aceștia.

Mie personal și cei ce au cunoscut-o în cadrul întâlnirilor la SRIF, ne este greu să credem ca ea nu va mai veni la următoarea Reuniune. O revăd și parcă o aștept să revină! Când raționez că a trecut în lumea umbrelor, simt un gol imens în suflet, ca atunci când pierd pe cineva foarte drag. Nu pot să spun decât: Să-i fie țărâna ușoară! și Dumnezeu s-o odihnească în pace!

Dr. Ch. Constanța Rizescu

Membru titular CRIFST, Academia Română